

РЕШЕНИЕ

№ 278

гр. Пазарджик, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20235200500317 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване*.

Районен съд Пазарджик е сезиран с искова молба,подадена от **Многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ „С.Г.“ ЕАД , ЕИК 115576405**, със седалище и адрес на управление на дейността гр. Пловдив,бул. „Пещерско шосе“ №66 , против **А. Р. А., ЕГН ******* и **Д. Ф. Б., ЕГН ******* и двамата от с. К., общ. С., ул. "31-ва" № 1.

С **Решение № 269/ 15. 03.2023г.** на районен съд Пазарджик , постановено по гр. д. № 2287/2022г. по описа на същия съд предявения иск е отхвърлен,като неоснователен.

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство **Многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ „С.Г.“ ЕАД , ЕИК 115576405**,подадена, чрез пълномощника на страната .Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на обжалваното решение,поради нарушение на материалния закон, необоснованост и нарушение на процесуалните правила .Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се уважи предявения иск. Прави се искане за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски в двете инстанции. Във въззивната жалба не се правят нови доказателствени искания по смисъла на чл. 260 т. 5 и т. 6 от ГПК.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК не е постъпил писмен отговор от противната страна.

В открито съдебно заседание страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си. Не правят нови доказателствени искания .

Пазарджишкият окръжен съд , след като обсъди основанията за неправилност на съдебното решение , които са посочени във въззивната жалба , като взе предвид становището на противната страна, изразено в писмения отговор по чл. 263 ал. 1 от ГПК и събраните доказателства пред първата инстанция , при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК ,прие за установено следното :

Въззивната жалба е процесуално допустима .

Жалбата е подадена от *активно легитимирана страна (ищец в производството пред районния съд)*.

Жалбата е подадена в *преклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК*.

Разгледана по същество въззивната жалба **е неоснователна .**

Районен съд Велинград е сезиран с осъдителен иск за заплащане на направени от медицинското заведение разходи за предоставена медицинска помощ и медицински услуги (консултативни прегледи ,медицински изследвания и лечение) .

Правното основание на предявения иск е по чл. 79 ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл. 82 ал. 1 , ал. 1а, ал. 3 , чл. 87 ал. 3 от Закона за здравето / 33/ и чл. 23 ал. 1 и ал. 7 от Наредба № 2/ 27. 03. 2019г. за медицинските и други услуги по чл. 82 ал. 1 и ал. 3 от ЗЗ/Наредбата /.

Установено е по делото,че на 16. 11. 2020г. лечебното заведение е оказало спешно медицинско оперативно лечение на малолетното дете А.Д.Б. Стойността на оказаната медицинска помощ е сумата 6572лв. с ДДС. Установено е ,че от тази сума НЗОК е заплатила на лечебното заведение сумата от 1080лв. ,полагащи се по съответната клинична пътека.

Според текста на чл. 82 ал. 1а от ЗЗ *българските граждани имат право да доплатят предоставените медицински услуги , в случаите , когато те не финансират от държавния или общински бюджет или от бюджета на НЗОК.*

Установено е по делото ,че според акта за раждане на детето А. то има установен произход само от майката Д. Ф. Б.. Детето няма установен произход от бащата. Поделото са събрани данни за това ,че биологичен баща на детето е лицето А. Р. А.. Детето не е припознато обаче от биологичния си баща.

В текстовете на чл. 82 ал. 3 от ЗЗ, чл. 87 ал. 1 и ал. 4 от ЗЗ(тези текстове се прилагат по аналогия) и чл. 23 ал. 1 и ал. 7 от Наредбата е предвидена правната възможност разликата до пълната стойност на проведеното лечение да се заплати от родителя на детето , когато детето не е навършило 18 г. Плащането следва да бъде извършено по бюджета на НЗОК. Според текста на чл. 23 ал. 7 от Наредбата *плащането към НЗОК може да бъде извършено и от болничното заведение ,но по пълномощие на родителя .*

Установено е по делото ,че доплащането на медицинското лечение е извършено от лицето А. Р. А. , който според акта за раждане не е биологичен на детето. На това основание НЗОК не е приела извършеното плащане .

Искът , с който е сезиран районния съд е предявен от лечебното заведение против майката на детето и лицето А. Р. А.. *Претенцията на лечебното заведение е на основание чл. 122 и*

чл. 125 от СК за солидарното осъждане на ответниците да доплатят лечението на детето , в качеството има на родители на детето .

На първо място , следва два се отбележи ,че претенцията против лицето А. Р. А. е неоснователна , тъй като това лице няма качеството на родител, поради което посочените правни норми са неприложими в конкретния казус.

Претенцията против родителя Д. Ф. Б. също е неоснователна , тъй като по отношение на този родител не е изчерпана специалната процедура за дофинансиране на лечението ,предвидена в 33 и Наредбата . Наличието на специален законов ред за дофинансиране на лечението изключва приложението на общия исков ред по чл. 79 от ЗЗД във вр. с чл. 258 и сл. от ЗЗД(договор за изработка).

Майката на детето А.Д.Б. , Д. Ф. Б. има законовото право , на основание чл. 82 ал. 1а и ал. 3 от ЗЗ да доплати разходите ,направени от болницата за извършеното лечение. Плащането към НЗОК следва да се извърши чрез подаване на заявление по образец от майката до НЗОК(чл. 23 ал. 1 от Наредбата). *Заявлението до НЗОК,заедно с необходимите документи за плащането може да бъде подадено и от болничното заведение, по изрично пълномощие на майката, на основание чл. 87 ал. 4 от ЗЗ и чл. 23 ал. 1 и ал. 7 от Наредбата .*

При положение ,че фактическите и правните изводи на районния съд съвпадат с тези на въззивната инстанция ,решението на районния съд , като правилно и законосъобразно ще следва да се потвърди .

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 269/ 15. 03.2023г. на районен съд Пазарджик , постановено по гр. д. № 2287/2022г. по описа на същия съд .

На основание чл. 280 ал.3 т.1 от ГПК решението на въззивната инстанция подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от съобщението на страните за изготвянето му пред ВКС (гражданско дело с цена на иска над 5000 лв.).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____